

NAGYALÁSONY - DABRONY - NEMESSZALÓKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÁDVENTI HÍRLEVÉL 2.

2020. dec. 6.

ÁDVENT 2. VASÁRNAPJA

„Láttasd meg velünk Urunk kegyelmedet,
és add nekünk üdvösséged örömét.
Eddig is kegyelmes voltál népedhez,
és elfedezted minden vétkünket.
Térj hozzánk most is, üdvöztető Istenünk,
és fordítsd el rólunk haragodat...”

Zsoltárok 85.

=====

A második adventi vasárnapon Adventnek egy nagyon egyszerű jelképéről szeretnék pár gondolatot megfogalmazni. Ez a jelkép nem más, mint maga a gyertya.

Teljesen hétköznapi, sőt régi, ősi tárgy, régi ősi eszköz, ki tudja, hogy hány száz vagy ezer esztendő óta használja az emberiség. Talán nincs is senki, még a gyermekek között sem, aki ne tudná, micsoda az a gyertya. Réges-régen nagyon egyszerűen csak világításra szolgált, abban a világban, ahol még nem költözött be az otthonainkba az elektromos áram, hogy már az szolgáltatson fényt a sötétségben. De a gyertya mégis fennmaradt, megmaradt, de már nem egészen azt a célt szolgálja, mint egykoron, hanem egyfajta kultikus tárggyá vált.

Mert modern korunkban mikor is gyújtunk gyertyát? Ha valakire valamire emlékezünk, ha valami lelki békességre vágyunk, vagy ha valami nagy dolog, öröm vagy bánat ér minket az életünkben.

Gondoljunk csak végig pár egyszerű példát: gyertya lángocskái lobognak a születésnap tortán, gyertyafényes asztal mellett szövődnek

jelentőségteljes emberi kapcsolatok és gyertyát gyújtunk tőlünk már eltávozott szeretteinkre is emlékezve... Mind-mind mély, nagy, életünket és sorsunkat többnyire a későbbiekre nézve meghatározó esemény...

Így hát jelképe a gyertya örömek, szeretetnek, reménykedésnek, bánatnak és könnyeknek. S amikor belenézünk a gyertyafénybe, ott a tűzben benne villózik az egész életünk...

Hisz a gyertya egy élettel teli tárgy. Fényt, világosságot nyújt a sötétségben, elűzi az árnyakat. De nem csak fényessége van, hanem meleget is áraszt az őt közvetlenül körülvevőknek. Tenyerünkbe vehetjük a fázós hidegben s átmelegíti lehűlt ujjaink. De ha óvatlanul nyúlunk hozzá, tüze nem csak melegít, de perzsel, sőt lángra is lobbantathat! Azonban nem ég végtelenségig. Véges az élete, lángja egyszer csak kihuny, mert nincs tovább; csonkig égett.

S az adventi koszorúnak gyertyái is, ma nekünk hasonlóképpen üzenhetnek:

Karácsonyt-váró adventi készülődésünk fényt hozhat életünk és mindennapjaink gondokkal-bajokkal terhes világába. De a szeretet melegét is jelentheti szeretteink és önmagunk számára, s egyben a gyertyaláng véges volta jelzi azt is, hogy eltelik hamarosan ez az Advent is, -hogy megérkezessen hozzánk Jézus megszületésének öröme!

=====

Szuhanics Albert: *Ádventi áhitat*

Még úr a sötétség, hosszúak az éjek,
pihen a föld öle, hideg a tél.

Fénylik a szívekben rejtőző ígéret,
az advent igéje, életre kél.

Ünnepi koszorú gyertyái kigyúlnak,
erős a szívekben a hit, remény.

Egy szűztől születik megváltó a földre,
kicsiny lesz, de máris árad a fény.

Koszorún négy gyertya, vasárnap fellobban
jelzi hogy közeleg hozzánk Urunk.

Minden új hétvége fényesebb számunkra
amíg mi hú szívvel várni fogunk!

